

paa anden Maade, er de aldrig gaaet Haand i Haand med Socialdemokraterne, men det er flere Gange hændet, at de er gaaet Haand i Haand med de Konservative. Jeg tror derfor ikke, man skulde have saa travlt med at stikke mig i Skoene, at Rusland er Socialisme i fineste Forstand, man nærmer sig der mest de Konservative. Derefter var det ærede Medlem saa glad ved at minde om, hvad „Social-Demokraten“ i 1922 havde sagt om de Radikales Forslag. Jeg kunde jo ogsaa minde om, hvad Officererne sagde om det Forslag, som det ærede Medlem stemte for, og jeg ved saa ikke, om det ærede Medlem synes, det er mere fornøjeligt at blive mindet om, hvorledes han fuldstændig svigtede de Forudsætninger, hvorunder han var valgt, de Forhaabninger, man nærede til ham, ved at stemme for en Ordning saa umulig som den, han stemte for i 1922. Det ærede Medlem sagde endvidere, at han vilde protestere imod, at jeg havde kastet Skygge paa de frivillige Korps. Det har jeg ikke gjort, jeg har ikke sagt noget nedsættende om de frivillige Korps, vi har, jeg har kun paavist, at det var nødvendigt at forbyde dem at være bevæbnede, naar man afskaffede Hæren og indførte et Vagtkorps. Men deri er intet nedsættende. Jeg vil indrømme, at jeg er ikke begejstret for de bevæbnede frivillige Korps, men jeg har ikke udtalt mig nedsættende om dem. Derfor var der heller ingen Grund for det ærede Medlem til at optræde som Forsvarer for dem. Det ærede Medlem kom yderligere med en Del mere politiske Betragtninger, gav baade mig og Venstre nogle gode Raad; jeg skal imidlertid vente med at komme ind paa det til senere for at tage det under eet, da det har været et Særkende for de konservative Talere, at de har næret en særlig Interesse for Venstre og Venstres Stilling.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen opstillede i Eftermiddags et Regnestykke for at vise, hvor meget der spares ved det Lovforslag, her foreligger, og kom derved til det Resultat, at Forslaget vilde koste 30—35 Millioner eller med andre Ord, at Besparelsen kun vilde blive — ja, jeg ved ikke hvor meget, det nævnte det ærede Medlem ikke, jeg ved ikke, om han regner med 63 Millioner eller et andet Tal. Men det ærede Medlem maa jo vide, at Finanslovens to militære Budgetter alene ikke saadan lige til giver Oversigt over, hvad Militærvæsenet koster Danmark. Det ærede Medlem har Ret i, at de under Marineministeriet liggende særlige Organisationer maa fraregnes, men til Gengæld kommer der jo saadanne Ting til som Indkvartering

og Udskrivning. Indkvarteringen koster Staten ikke saa ganske ringe Summer, og Udskrivningen, Sessionsvæsenet heller ikke, ca. 1½ Mill. Kr. koster disse Foranstaltninger Staten. Og naar vi skal regne ud, hvad der spares ved dette Forslag, maa vi ogsaa regne med Kommunernes nuværende Udgifter til Indkvarteringen. Dertil kommer, at der ganske vist nu er opført paa Finansloven Beløb til Pensionering af de afskedigede Befalingsmænd og Forrentning af de Værdier, Hæren raader over, men de Tal, som nævnes i Pensionsberegningen, er jo ikke fremkommet paa den Maade, at man har udregnet, hvad der gaar med. Forholdet er jo, at man betaler fra de forskellige Ministerier visse Procenter af Lønningsbeløbet til Pensionsfonden, men der er forholdsvis langt større Pensionsudgifter for Militæret end for de andre, fordi f. Eks. en Kaptajn afgaar i 55 Aars Alderen med Pension og — for at nævne noget andet — en Kontreadmiral afgaar i 60 Aars Alderen med Pension; Pensionsbyrden bliver altsaa væsentlig højere for Militæret. Hvis vi havde brugt som Hovedargument for at gennemføre Lovforslaget, hvad der kunde spares, kunde jeg forstaa, at man prøvede at anstille disse Beregninger, men saa synes jeg ogsaa, at det ærede Medlem skulde have taget det forannævnte med. Han kan dog ikke mene, at Udgifter til Soldaterindkvartering og Sessionsvæsen ikke er Militæruddgifter, og burde derfor, naar han saa omhyggeligt søgte efter Udgifter forbundet med Forslaget, naar han regnede med det andet, ogsaa have medtaget disse Udgifter.

Derefter dvælede det ærede Medlem ved Vanderveldes Udtalelser om, at man har Pligt til at modsætte sig Neutralitetskrænkelser af enhver Art. Vandervelde har udtalt sig om, hvorledes han mente, Forholdene burde ordnes i Belgien, og han har vel ment, at det bør man gøre dernede, og derfor gør man det, men jeg kan ikke tænke mig, at der er nogen herhjemme, der tør staa op og sige: Danmark har en Pligt til i alle Tilfælde med Magt at modsætte sig Neutralitetskrænkelser, uanset fra hvilken Side og i hvilken Form de fremkommer. Og naar man ikke vil sige dette, anser jeg det for overflødig at citere, hvad andre har sagt i andre Lande, der har Hærstyrker, som de danske slet ikke taaler at sammenlignes med. Det er altsaa ganske ved Siden af at komme med saadanne Udtalelser. Jeg tror heller ikke en eneste tør staa op og sige: Danmark har ved at være Medlem af Folkenes Forbund i Kraft af Haager-Kon-